Булінг у закладі дошкільної освіти

Булінг (від англ. to bull - переслідувати) - свідома агресивна поведінка однієї дитини або групи дітей стосовно іншої.

Булінг у ЗДО може проявлятися як тиск: психологічний, фізичний. Часто діти застосовують і фізичний, і психологічний тиск на жертву. Наприклад, образи, приниження, ігнорування, непоступливість, погрози, побиття під час ігор. Проблеми жорстокого поводження в дитячому середовищі приділяється найпильніша увага.

Прояви насильства в дитячому саду відрізняється від насильства в школі. У початковій школі це група дітей, в дошкільному закладі окремі діти. Дуже рідко група дітей, ще рідше, коли залучається весь дитячий сад. У дитячому садку при насильстві немає попередньої стадії обмірковування. Дошкільнята не усвідомлюють до кінця своїх дій. Відсутнє розуміння наслідків і почуття провини. Виправданням насильства є незначний проступок. Агресивна поведінка дітей розходиться з їх словами.

Хто провокує булінг в дитсадку.

Булінг серед дітей дошкільного віку в ЗДО можуть спровокувати дорослі. Діти старшого дошкільного віку одразу сприймають ставлення авторитетних дорослих до інших і беруть це ставлення за зразок. Вони починають цькувати дитину чи дітей, якщо: Педагог або помічник вихователя: - зневажливо ставиться до дитини, яка часто плаче або невпевнена в собі; - ігнорує скаргу дитини на те, що її образили однолітки; - глузує із зовнішнього вигляду дитини; - образливо висловлюється про дитину чи її батьків; - проявляє огиду щодо фізичної або фізіологічної особливостей дитини.

Батьки або члени сім’ї: - б'ють та ображають дитину вдома; - принижують дитину у присутності інших дітей; - проявляють сліпу любов та виконують усі забаганки дитини; - ставляться до своєї дитини як до неповноцінної особистості, жаліють (неповна родина, дитина хвора або має відхилення в розвитку). Усі діти потребують підтримки дорослих - батьків, вихователів, практичного психолога та соціального педагога. Саме вони мають допомогти дітям налагодити партнерські взаємини з однолітками у групі. Як міняється поведінка дитини під час булінгу в ЗДО дитина-жертва булінгу поводиться незвично.

Якщо раніше вона охоче відвідувала дитячий садок, то тепер така дитина:

Вдома:
- не хоче одягатися вранці;
- шукає собі будь-яку справу вдома, аби не йти до дитячого садка;
- просить батьків забрати її із дитячого садка раніше;
- плаче, вигадує хворобу або в неї дійсно підвищується температура тіла, починають боліти голова, живіт
- не контактує з однолітками у дворі;
- грає наодинці.

В дитячому садку:
- не бере участь у сюжетно-рольових та рухливих іграх, спільній самостійній художній діяльності тощо;
- усамітнюється при будь-якій нагоді;
- часто губить свої іграшки або речі;
- бруднить чи псує одяг;
- грає поламаними іграшками;
- відмовляється на користь іншої дитини від головної ролі в театралізації чи грі;
- не має друзів у групі.

Що робити батькам:

1. У першу чергу заспокойтесь, і тільки після цього починайте розмову з дитиною.
2. Дайте відчути, що ви поруч, готові підтримати та допомогти, вислухати та захистити.
3. Запевніть дитину, що ви не звинувачуєте її у тому, що відбувається, і вона може говорити відверто.
4. Пам’ятайте, що дитині може бути неприємно говорити на цю тему, вона вразлива у цей момент. Будьте терплячими та делікатними.
5. Запропонуйте подумати, які дії допоможуть дитині почуватися у більшій безпеці зараз (наприклад, бути певний час ближче до дорослих, не залишатися довго у ДНЗ тощо).
6. Розкажіть дитині, що немає нічого поганого у тому, щоб повідомити про агресивну поведінку щодо когось вихователю чи помічнику вихователя.
7. Поясніть різницю між “пліткуванням” та “піклуванням” про своє життя чи життя друга.
8. Пам’ятайте, що ситуації фізичного насилля потребують негайного втручання з боку батьків та візит до адміністрації.
9. Важливо усвідомити, чому саме дитина потрапила у ситуацію булінгу.